

Дванадцять місяців

Наталя Забіла

День за днем,
за тижнем тижні –
непомітно лине час.
Різні зміни дивовижні
відбуваються круг нас.

От зима, весна та літо,
осінь, потім знов зима...
Сивий час летить над світом,
і кінця йому нема.

Кожен місяць, кожна пору
на землі нове вбрання.
Й ми самі не ті, що вчора, –
ми зростаємо щодня.

Глянь навколо оком пильним
і побачиш зміни ці.
Ось повільно, неухильно
Йдуть по черзі місяці.

СІЧЕНЬ

Подивись: з початку року
на землі лежать сніги.
Скрізь, куди сягає око, –
кучугури навкруги.
Вітер снігом б'є в обличчя,
засипає снігом дах.
І ведуть між себе січу
хуртовини у степах.

Звір в цю січу попадеться, –
геть тікає ледь живий.
І по праву Січнем зветься
місяць перший, зимовий.

Та стрічають Перше січня
дуже радо малюки:
скрізь ялинки новорічні
вже прикрасили гілки.

Сяють вогники зірчасті,
й ми бажаємо для всіх
у житті – нового щастя,
в праці – успіхів нових!

ЛЮТИЙ

Другий місяць зветься Лютий,
а лютує він тому,
що на світі довго бути
не доводиться йому.

Хоче Лютий, щоб на світі
панувала вік зима.
Та поволі сонце гріти
починає крадькома.

Довші дні, коротші ночі,
гульк – уже й струмок тече!
Лютий враз як зарегоче,
знов морозом припече,

та як здійме враз хуртечу
як засипле снігом дах!
Люди добре топлять печі,
щоб не змерзнути в хатах.

Та здаля вже крок по кроку
йде весна, веселий час.
І, розгніваний, до строку
Лютий геть тіка від нас.

Що ж, ми тільки добрим словом
провести його змогли!
В цьому місяці зимовім
непогано ми жили:

на санках спускались з гірки,
з ковзанами йшли на лід,
в школі з нами вже п'ятірки
подружилися як слід.

БЕРЕЗЕНЬ

Тут надходить третій місяць,
той, що Березнем зовуть.
Ще з-під стріх бурульки висять
і поволі розтають.

Восьме березня, звичайно,
пам'ятає кожен сам:
встаньмо вранці й привітаймо
всіх жінок і наших мам.

Це ж бо їхнє свято нині,
й по-святковому для них
сонце світить в небі синім
і блищить останній сніг.

Ось весна вже зовсім близько.
З гір біжить, шумить потік.
Нам в гаю дає берізка
свій живущий, свіжий сік.

А сама берізка біла
березневі бачить сни
й прокидається зраділа,
що діждалася весни.

КВІТЕНЬ

Весно, весно! Перші квіти
розцвітають на землі.
Сині проліски привітно
зводять вінчики малі.

І хоч, може, буде влітку
більше квітів запашних,

та для нас найперша квітка
наймиліша від усіх.

Завжди ми її помітим,
з лісу в дім принесемо.
І тому цей місяць Квітнем
по заслугі ми зємо.

ТРАВЕНЬ

Ось і Травень, ясний Травень
празниково землю вбрав
в одяг свіжий та яскравий
із рясних зелених трав.

Перше травня славим здавна –
свято праці і весни.
А за ним – Дев'яте травня,
Перемоги день ясний.

В кожному селищі та місті
стоголосий спів луна.
В травах, квітах, свіжій листі
переможно йде весна.

І виходять радо люди
в поле ранньої пори.
На ланах безмежних всюди
вже гуркочуть трактори.

А в садочку білим цвітом
вкрилась вишня запашна.
І нарешті з теплим літом
зустрічається весна.

ЧЕРВЕНЬ

Той, хто бачив, як розкішні
маки вогняно цвітуть,
як в садках дозрілі вишні
аж гілки додолу гнуть,

той, хто в пору косовиці
на узліссі поміж трав
соковиті полуниці
в повні кошики збирав,

той розкаже сам, напевно,
чом це здавна між людей
на Україні зветься Червнем
перший літній місяць цей.

ЛИПЕНЬ

А коли розквітнуть липи
посеред твого двора,
значить – це надходить Липень,
найпахучіша пора.

Цілий день клопочуть бджоли,
з лип узятки беручи.
Медом пахне все навколо,
матіолою – вночі.

Глянь: уже в полях навкружних
починаються жнива.
Дітвора, весела й дружна,
в таборах відпочива,

і назавжди теплу згадку
збереже про табори:
про походи, і палатки,
й біля вогнищ вечори.

Підставляй під сонце тіло,
не ховайся від спеки в тінь,
набирайся в Липні сили,
загартуйся й відпочинь!

СЕРПЕНЬ

Йшли з серпами в поле жниці
у далекій давнині:

вже покошена пшениця,
треба жати ячмені.

Сонце жниць пекло нестерпно,
руку муляли серпи.
Клав у копи місяць Серпень
потом зрошені снопи.

А тепер в широких полі
подивися – там і тут
є машин у нас доволі,
щоб полегшить людський труд.

Гуркотять в степах комбайни, –
наших нив не вижне серп!
Тільки місяць урожайний
зветься Серпнем дотепер.

ВЕРЕСЕНЬ

Ходять хмари в небі синім.
Місяць Вересень прийшов.
Сповнивсь вереском пташиним
тихий затишок дібров.

Позлітавшись у зграї,
різне птаство молоде
в крилах сили набирає
і відльоту в вирій жде.

Бо пташки дзвінкоголосі
знають – літа вже нема.
Хоч і тепло ще, та осінь
вже підходить жартома.

І, набравшись сил за літо,
галасливі, як пташки,
знов ідуть до школи діти
і сідають за книжки.

ЖОВТЕНЬ

Подивись: на видноколі
мов змінилися ліси.
Хто це їх у жовтий колір
так барвисто покрасив?

Ось край річки жовті клени
і берези золоті.
Лиш ялиночки зелені
залишились в самоті.

І пишаються дерева
золотим своїм вбранням.
– Це якийсь маляр, напевно,
догодити хоче нам.

А маляр цей – місяць Жовтень –
у відерцях чарівних
жовту фарбу перебовтав
і розбризкує по них.

ЛИСТОПАД

Вже з дерев злетіло листя,
наступає Листопад.
Сонце лле над білим світом,
осяває голий сад.

Тільки це не літнє сонце,
в ньому вже тепла нема.
І настирливо в віконце
стукотить до нас зима.

ГРУДЕНЬ

Змерзлим грудням скрізь і всюди
вкрилось поле і шляхи.
– Це вже Грудень! – кажуть люди
і вдягають кожухи.

І дерева в білій іній
вбрались, як у кожущок.

Річка спить у кризі синій,
і замовкнув спів пташок.

Завмирає вся природа.
А у нас кипить життя:
йде робота по заводах,
йдуть у школах заняття.

* * *

В першій класі – урочистий
"День прощання з букварем".
Пригадай, як ти колись-то
був маленьким школярем!..

– Нам буквар вже не потрібний! –
гордо кажуть первачки. –
Ми й читаємо несхибно,
ми вже й пишем палички!

Дуже добре й погуляти
нам у дні зимові ці:
в нас і лижви, й ґринджолята,
і блискучі ковзанці!

Нам мороз не докучає,
не страшний нам сніговій!..
Грудень місяць рік кінчає –
наступає рік новий.

* * *

Що нас жде в Новому році? –
Дні й весняні, й зимові,
що не день, на кожному кроці –
відкриття й знання нові.

Будуть знов заняття в школі,
любі друзі й вчителі,
і дива, що їх ніколи
не бувало на землі!

А як пройдуть в русі вічнім
всі дванадцять місяців, –
знов привіти Новорічні
полетять з усіх кінців.

Побажаймо ж добрим людям,
щоб щасливо всі жили
і щоб був по всіх усядах
мир і спокій на землі!